

Volgut germà: Estic impacient per rebre correu diplomàtic. Apreta a Jaume, l'any s'acaba i t'aconsello que no segueixis claudicant; dóna fins a fi d'any. Vull dir que li tornis a parlar dient que tancas caixa. Si la seva mare llavors amb lo de ella el te d'ajudar veuràs (segur) que també ajudarà a que treballi, doncs pagant un altre els consells no són els mateixos. Suposo que em comprens No! Has fet; tant tu, tant tu. Ja suposo que per festes R. t'omplirà de atencions i regals. És lo que sap fer ella; això solament dona la feina de anar de botigues i es lo que li agrada. Si fos fer feina de debó seria diferent. Ja veus que sóc dura però això és lo cert. No cedeixis. Llàstima que no estiguis amb nosaltres aquests dies. Voldria que no et trobessis sol; a lo millor el que ve, serà tot una altra cosa. Air tarda Antònia va dir-me coses agradables. Va dir-me que si el papa tornés al món ella se sentiria feliç de tornar-lo a tenir; que com més temps pasaba veia més clar lo bó, lo atent, humil, lo prudent etc que era i la companyia que li avia fet la seva presència al seu costat. Aquest és per a mi, també el teu retrat, i per això la R. no pot ser per a mi res més que una coneguda. Escrime com va tot ja se que tens feina, però... busca un momentet. Distreure força i aprofita la llibertat. T'estima la teva germana

[Signatura]